

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty, soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Vojtěcha Šimíčka ve věci žalobkyně: **LAMA PB s. r. o.**, Brod 45, Příbram, zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Kokešem, náměstí T. G. Masaryka 153, Příbram, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 2. 2021, čj. 6631/21/5300-21444-709739, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 26. 4. 2023, čj. 43 Af 8/2021-55,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalobkyni **se vrací** soudní poplatek za kasační stížnost ve výši **5 000 Kč**, který bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu k rukám advokáta Mgr. Jiřího Kokeše, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyni (stěžovatelce) byla doměřena daň z přidané hodnoty za období listopad 2016 až leden 2017. Stěžovatelka se proti platebním výměrům bránila odvoláním, které žalovaný zamítl. Poté neuspěla ani se správní žalobou u krajského soudu. Nyní podala kasační stížnost. Tu však nelze projednat.

[2] Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví (§ 102 s. ř. s.). Musí tedy kvalifikovaně zpochybňovat právě rozhodnutí soudu, proti němuž brojí.

[3] Stěžovatelka napadla rozsudek krajského soudu z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s., zejména však (jak sama zdůraznila) z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nesprávné posouzení právní otázky. Kasační stížnost ovšem neobsahuje žádnou polemiku se závěry krajského soudu v napadeném rozsudku. Stěžovatelka v kasační stížnosti doslovně přebírá svoji argumentaci obsaženou již v žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného. V převzatém textu přitom činí naprosto minimální změny, spočívající zejména v tom, že mění pořadí některých odstavců a označuje se za stěžovatelku, případně daňový subjekt (dokonce ponechala i nadpis podání „*Správní žaloba na zrušení rozhodnutí...*“, pod který doplnila „*Kasační stížnost...*“). Navíc je v kasační stížnosti pouze pár řádků, které uvádí napadený rozsudek a podanou kasační stížnost, a citace z rozhodnutí žalovaného ohledně neunesení důkazního břemene stěžovatelkou. Argumentace v článcích III a IV kasační stížnosti, která se na první pohled liší od textu

v žalobě, je pak pouhou parafrází žalobní argumentace v článku VI žaloby a opět nepřináší nic nového a nijak nereaguje na závěry krajského soudu, naopak opět míří pouze proti postupu daňových orgánů.

[4] Krajský soud se v této věci pečlivě zabýval žalobní argumentací a v napadeném rozsudku náležitě zdůvodnil, proč se stěžovatelka ve svém úsudku mylí. Kasační stížnost však na zdůvodnění krajského soudu nijak nereaguje. Veškerá argumentace obsažená v kasační stížnosti míří proti postupu a rozhodnutí daňových orgánů.

[5] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že ji podává též z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. NSS je povinen přihlížet k vadám podřaditelným pod tento kasační důvod z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.), v posuzovaném případě však shledal, že krajský soud všechny žalobní námitky přezkoumatelně vypořádal, aniž kteroukoliv opomenul. Uvedl jasný skutkový základ, z něhož vycházel, a konkrétní úvahy, kterými se řídil. Krajský soud se pečlivě zabýval okolnostmi stanovení daně a formálními náležitostmi platebních výměrů, vyjádřil se přitom též k procesnímu postupu daňových orgánů (mj. k absenci výzvy podle § 145 odst. 2 daňového řádu) i způsobu hodnocení důkazů daňovými orgány. Napadený rozsudek netrpí nedostatkem důvodů či nesrozumitelností a stěžovatelka v tomto ohledu, jak již bylo shora uvedeno, ani nic konkrétního nenamítá.

[6] V této věci tak nebyly uplatněny žádné skutečné kasační důvody. Kasační stížnost se nijak nesnaží polemizovat s rozsudkem, který napadá. Protože jsou celé strany textu doslova převzaty ze žaloby, je zjevné, že kasační stížnost ani částečně nezpochybňuje rozhodovací důvody krajského soudu, ale výlučně míří proti rozhodovacím důvodům žalovaného. Taková kasační stížnost je nepřípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírá jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Podobné kasační stížnosti NSS již v minulosti odmítl, současně vysvětlil, proč není v takových případech třeba vyzývat účastníka (resp. jeho advokáta) k tomu, aby kasační důvody formuloval znovu a lépe (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, čj. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS, ze dne 28. 5. 2020, čj. 9 Azs 101/2020-17, body 11-12, ze dne 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS, či nedávné usnesení ze dne 30. 7. 2024, čj. 4 Azs 360/2023-29, body 10-15).

[7] NSS rozumí tomu, že klient leckdy trvá na podání kasační stížnosti i v situaci, kdy se soud prvního stupně věcí důkladně zabýval a všechny žalobní námitky přesvědčivě vyvrátil. To může plynout z přesvědčení (častého, ale mylného), že více instancí nevyhnutelně přináší větší spravedlnost. I pokud však je účastník odhodlán dojít až na vrchol soudní soustavy, měla by tomu odpovídat kvalita jeho argumentů. Role NSS nespočívá v tom, aby v reakci na stále stejná účastníková tvrzení opisoval do svého rozsudku argumenty soudu prvního stupně. Tento postup by účastníku nic nepřinesl – šlo by jen o předstírání kasačního přezkumu. Současně by ale NSS stěží mohl udělat něco jiného: může se totiž věcí zabývat jen se stejnou mírou péče, jakou svému podání věnoval sám účastník, resp. jeho advokát.

[8] Kasační stížnost stěžovatelky je nepřípustná ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s., NSS ji proto odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s.: žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta nebo řízení zastaveno. Byl-li návrh na zahájení řízení před prvním jednáním odmítnut, soud vrátí ze svého účtu zaplacený poplatek (§ 10 odst. 3 věta třetí zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích). Proto NSS stěžovatelce vrátil soudní poplatek zaplacený za kasační stížnost.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. srpna 2024

Za správnost vyhotovení:
Jaroslava Riedelová

Ondřej Mrákota
předseda senátu